

velstillede Dele af den virkelig betale de forøgede Forsvarsudgifter. Jeg fralægger mig intet af disse Motiver. Jeg har den Anskuelse, som jeg ogsaa tillod mig at bemærke i Gaar, at en stigende Skala paa Formueskatten er irrationel, jeg tillod mig i Gaar at begrunde det, og det er, det indrømmer jeg, et af mine Motiver til at foreslaa denne Ordning. Derom ved jeg meget vel, at jeg ikke bliver enig med den højtærede Finansminister, men om den anden Del af Spørgsmaalet skulde jeg ikke kunne tænke mig, det vilde være ganske umuligt. Det forekommer mig nemlig at være af allerstørste Betydning at bibeholde hos Befolkningen Forstaaelsen af, at vi ved Vedtagelsen af Skatteloven af 1909 virkelig lod de mere velstillede Dele af Befolkningen betale de forøgede Omkostninger ved Forsvarslovenes Vedtagelse. Det er jo en Sætning, som vi Gang paa Gang, naar vi have holdt Møder omkring i Landet om denne Sag, have udtalt, og vi have med en vis Stolthed og med fuld Sandhed kunnet pege herpaa. Nu vil jeg straks gøre den højtærede Finansminister den Indrømmelse, at jeg i Gaar udtrykte mig mindre korrekt, for saa vidt som jeg sagde, at man maatte bibeholde denne Skat som en særlig Skat. Jeg ved selvfølgelig meget godt, at den i Virkeligheden er inkluderet i den samlede Formue- og Indkomstskat, som blev vedtagen i 1909, men der er ikke Tvivl om, at for enhver, som betaler Formue- og Indkomstskat efter Forhøjelsen i 1909, staar det fuldstændig klart, hvad han betaler efter Loven af 1903, og hvad han nu maa betale i Anledning af Forsvarsudgifternes Vedtagelse. Det staar altsaa Befolkningen fuldstændig klart, hvad Forsvarsskatten udgør, og jeg paastaar, at dersom man nu gaar til Forhøjelse paa Grundlag af det Skatteforslag, der blev vedtaget i 1909, vil denne Bevidsthed hos Befolkningen ganske sikkert forsvinde, og der vil sikkert blive sat mange og stærke Kræfter i Gang for at faa den til at forsvinde. Og jeg maa ogsaa reelt sige, at det samme Forhold, som findes i Skatteloven af 1909, i Relation til Skatteloven af 1903, vil for disse Indtægters Vedkommende, hvis vi vedtage den Forhøjelse, der nu foreslaas,

ikke bevares, altsaa Skattelovene af 1912 ville ikke komme til at staa i samme Forhold til dem af 1909, som disse kom til at staa i til dem af 1903. Saa jeg mener ogsaa, der er noget reelt berettiget i de Indvendinger, der ere fremsatte, gaaende ud paa, at Forsvarsskatten i Virkeligheden bliver bortelimineret, ganske vist ikke saaledes, at man slipper for at betale denne Skat, men saaledes, at den bestemte Forskel, som der var for visse Indtægter mellem Skatteloven af 1903 og den i 1909 vedtagne, ikke bibeholdes i de Skattelove, som nu vedtages i 1912. Jeg tillægger det derfor den allerstørste Betydning, at dette Spørgsmaal bliver taget op til alvorlig Overvejelse, og jeg vil sige, at naar man, som jeg sagde før, har haft Lejlighed til saa tidt at gentage den af mig fremførte Betragtning, saa vilde det for mig, og jeg tror for mange, være forbundet med meget smertelige Følelser, hvis man i nogen Maade skulde blive nødt til at opgive for Fremtiden at kunne anvende den, som jeg tillægger den allerstørste Betydning. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Finansminister, at dette Spørgsmaal tages under nøjagtig Overvejelse, og jeg vil sige, som jeg ogsaa sagde i Gaar, at for mig vil det være af Betydning, hvis det endogsaa kan formes paa en saadan Maade, at det for Fremtiden staar endnu klarere, end det hidtil har gjort. Dertil anser jeg den lille og i Praksis ret ubetydelige Ting for at være af ret stor Betydning, at man former Skattededlerne saaledes, at enhver kan se, hvad der er almindelig Formue- og Indkomstskat til Staten, og hvad der er paalagt i Anledning af Forsvarslovenes Vedtagelse i 1909. Jeg tillader mig at tro, at denne Tanke ikke har saa ganske faa Tilhængere her i dette Ting, og henstiller altsaa igen til den højtærede Finansministers Overvejelse, om dette Spørgsmaal ikke kan blive gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse, inden disse Lovforslag komme til tredie Behandling.

Jeg beklager selvfølgelig meget, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) i dette Spørgsmaal ikke kunde slutte sig til mig. Det ærede Medlem aabenbarede sig jo i de Par Ord, han i saa Henseende henvendte til mig,